

godt forstaa, at den høje Minister og dette høje Ting, hvor der er saa mange udmærkede Mænd, som aldrig have begaaet nogen Uagtsomhedsfejl, kunne være med til at sige, at den, der har begaaet en Uagtsomhedsfejl, maa formodes, at have gjort det med Vilje og derfor maa klappes af med 1,000 Kr. Jeg kan forstaa det paa den Maade, men jeg vil bede alle de udmærkede Mænd, der ere saa lykkelige at være i Besiddelse af denne Ufejlsbarlighed, at se hen til, at de allerfleste Bryggere — der kan naturligvis være enkelte Undtagelser — kun ere ganske almindelige næringsdrivende Borgere, der paa ingen Maade kunne sige sig fri for at begaa Uagtsomhedsfejl. Jeg kan sige dette uden at frygte for, at nogen Brygger vil tage Forargelse af, at jeg sætter dem paa et Trin, der er saa langt under, hvad man her anser for rimeligt for en Brygger at staa paa. — Naar det er blevet sagt, at disse Mulkter — det har den højtærede Minister selv sagt — ikke ere meget høje, saa maa jeg dog sige, at det dog er noget aldeles relativt, hvad der er højt og hvad der er lavt i saa Henseende. En Mulk paa 1,000 Kr. for Bryggerierne Carlsberg er lav, det er ingen Ting, en Mulk paa 1,000 Kr. for et Bryggeri, der er 100,000 Kr. værd, er ganske overordentlig høj, og nu skulde jeg være tilbøjelig til at tro, at netop de mindre Bryggerier, for hvilke de mindre udmærkede Mænd staa i Spidsen, og som kun have Maad til at holde mindre udmærkede undergivne, lettest vil snuble over en Uagtsomhedsfejl. Og selv om man lige over for dem nøjes med den laveste Mulk, bliver det dog altid 1,000 Kr., og saa ere de henviste til at gaa Tiggervejen, og den Mand med de 3,000 Kr. om Aaret, der har Udset til at saa Halvdelen af Bøden, faar man ikke let til at sige: Gud bevares, den Fejl bør estergives, den Mand bør ikke bøde. — Jeg nærer i høj Grad Respekt for Toldvæsenet, men vil dog sige, at man paa ingen Maade kan drage nogen Parallel mellem det foreliggende Forslag og den gældende Toldlov, thi i denne er Fordelen forholdsvis saa ringe, hvor der ikke foreligger store Bedragerier, der er Mulkterne saa imaa, at en Mand let kan blive enig med sig selv om, at der bør der ikke strides ind. Men hvor Bøderne blive saa overordentlig store i Forhold til Angiverens Gage, der bliver Forholdet et

andet. Ja, hvis disse Mænd havde 30,000 Kr. i aarlig Gage, vilde jeg se anderledes derpaa, saa vilde de ikke bryde sig saa meget derom, men som Forholdene ere, kan man absolut ikke drage nogen Parallel mellem den gældende Toldlov og det foreliggende Forslag. — Naar den ærede Taler her foran mig (Magen) bemærkede, at der vistest Bryggerierne en kvalificeret Tillid, hvorfor der ogsaa maatte være kvalificerede Mulkter, saa tror jeg det stik modsatte. Efter min Overbevisning ligger der i denne Lov en større Mistillid, end der findes i den danske Lovgivning noget som helst Sted. Der er større Straffe her end andre Steder, uagtet det er Forseelser, der dog ikke have med hele Danmarks Be og Vel at gøre, ja ikke en Gang med Ølstatens hele Be og Vel at gøre. Jeg tror, at Besvigelse ville indskrænke sig til intet. Naar man vil sige, det er en større Tillid, der vises, saa vil jeg spørge, hvor den er henne, naar man skal have Lov til at efterse de private Regnskaber og have Lov til Dag og Nat, naar som helst, at fordrø Ophyringer af Bryggerne og deres Folk. Jeg gad nok se, hvor Tilliden er henne. Nej, Mistilliden grunder sig egentlig ikke i de Tanker, man har om Bryggerne; jeg tror, at man viser dem maasse forholdsvis mere Tillid end mange andre, men man har Mistillid til selve Statteprincippet, som man har opfundet, og det er det, jeg hævder, at har man en saadan Mistillid til dette Forslag, til en Bestatning, begrundet paa Revisionen af Bryggeriernes Regnskaber, har man en saadan Mistillid til dette System, skal man vælge et andet og ikke gøre Eksperimenter. Det er en ny Opfindelse, som kan komme til at bløde og svie til mange danske Bryggere, og hvorfor skulde vi have med dem at gøre, naar det ikke er nødvendigt? Jeg er Sagmand, og jeg kan vel udtale mig om, hvad der er behageligt, og jeg skønner, at denne Lov vil være behagelig for Bryggerne, idet den aabner dem fuld Frihed i hele deres Virksomhed — noget ubehageligt er der selvfølgelig ved at skulle fremlægge sine private Regnskaber — men jeg vil langt hellere foretrække, at der ikke vises mig Tillid, naar Tilliden viser sig paa den Maade som efter dette Forslag. Jeg betaffer mig overmaade meget for, naar jeg